

forlade sit Fædreland, dertil var hans Fædrelandskerlighed saa stor. Han kunde først drage ud, da han havde faaet Visshed. Han fik Vissheden og kom til Børresen. „Det Indtryk, jeg fik af ham, var det samme, som jeg nu i over 30 Aar har haft, at han i Sandhed er en Israelit, i hvem der ikke er Svig.“

Han blev sammen med Børresen antaget af det Gøtznerke Missions-jelskab. November 1863 rejste Skrefsrud af Sted til Kolerne. Børresen og Skrefsruds Forlovede, Anna Dufom, fulgte efter i Begyndelsen af 1865, og Skrefsrud og Anna Dufom blev viede. (Sustruen døde allerede 1869).

Men Missionær Dr. Batsch var en umædgerlig Mand, det krævede dem, at han under Krigen 61 talte nedfattende om de Danffe, og at Børresen og Skrefsrud ikke maatte blive paa samme Sted.

I 1865 forlod de derfor Kolmissionen. Vi havde at gaa gennem dybe Bunde, saa at ofte Vandisfyllene syntes at gaa os ind til Sjælen, men Børresen med sin faste Tro var frejdig og forsikrede, at Gud vilde bruge os for sit Rige.“

„Vi sølte ogsaa den Guds Kraft, som Sjælen føler, naar man falder paa Herren.“

De bofattede sig for en Tid i Kalfutta, søgte efter et Sted, hvor ingen Missionær havde arbejdet før, og deres Vne faldt paa Santhalstian.

25 Aar efter kunde der ynges af en af Skrefsruds Landsmænd:

„Santhalstians fufende Skove sig fryde, Løvbutter i Ranga med Salmer udbryde. Jeg hører fra Asjam ny Tunger at tale. Guds Lov bæres vidt gennem Ganges' Dale.“

Men Missionærerne maatte gennem mange Trængsler, inden der naaedes saa vidt.

Santhalerne mødte de fremmede med Mistro, men Skrefsrud og Børresen prøvede at leve sig sammen med dem; de — ikke mindst Skrefsrud — fulgte dem paa Jagterne, sad paa Hug med dem, spiste med Ringrene ligesom de selv. De maatte paa deres Rejser ligge i Santhalernes Kofalbe, hvis de da overhovedet kunde faa Tag over Soveudet.

Sproget frembød store Vanfæligheder, og disse Vanfæligheder var det særlig Skrefsruds Sverv at klare.

I grammatisk Henseende er der efter Sigende saa eller intet Sprog, der kan maale sig med Santhali. Der er f. Eks. 8 Kasus i Substantivet og 4 andre Kasus i Forbindelse med Verbet. Verberne har 23 Tider.

Men her fejrede Skrefsruds Taalmodighed og enestaaende Sproggeni sine Triumfer.

Han satte sig ned foran den Santhal, der skulde hjælpe ham, med et Spejl i Haanden for at se, hvordan Santhalen bevægede Tungen. Ordene fik han fat i ved at spørge om alt muligt: „Hvad er det?“

Allerede efter en Maaned kunde han tale lidt med Santhalerne. Efter et Hjerdingaar kunde han prædike for dem.

Skrefsrud var gennem den lange Række af Aar besjæftiget med Santhalproget. Som Frugt af hans Studier har Missionær Voddung nu kunnet faa Bibeloversættelsen fulden, og Materialet til en Santhal-Ordbog skyldes over 30 Aars utrættelige Samarbejde.

I Gange har Skrefsrud siden sin Udreise været i Europa; under en af disse Rejser viedes han i 1882 til Missionspræst. Den sidste Gang, han var borte fra Santhalstian (1894—95), gjorde han den store Rejse gennem de Forenede Stater.

Nu er den store Arbejder gaaet til Hvile.

Det er ikke blot i Santhalstian, hans praktiske Sans, glødende Nidkærlighed og flammende Bælskethed i hans Kræfts Dage satte sig Spor.

Hvor mange Hjerter er der ikke ved ham tændt Ild i herhjemme i Norden og blandt Nordamerikas Stambanaver.

Tre Kors.

Jeg ser i Aanden tre Kors; paa det ene imellem de to andre hænger der en blødende Prester, fuld af Pine, hadet og spottet af en store vantro Menneſker. Nogle af dem sagde: „Frels dig selv; er du Guds Søn, da stig ned af Korset“. Kære Væjer, det var for din og min Skyld, Jesus led Korsets bitre Død. Du vil maatte sige, du er for stor en Synder. Kære, men Jesus har al Verdens Synd, ogsaa din og min, derfor staar han nu med udstrakte Arme for at tage imod dig. Han vil nu hjælpe dig af med Vreden og i Stedet give dig Hvil og Fred. Jeg vil udlette dine Synder og Overtredelser for min egen Skyld, siger Herren, og saa er du fri.

Men der blev ogsaa to Misvædere ført ud for at henrettes med ham Luk. 23, 32.

Tror du endnu, du er for stor en Synder? Hør da den ene af Nævnerne: „Dg vi vel med Mette; thi vi saa det, vore Gerninger have forskoldet.“ Der er Synsbekendelsen. Dg han sagde til Jesus: „Herre, kom mig i Hu, naar du kommer i dit Rige.“ Sagde Herren da til ham: „du er for stor en Synder?“ nej og atter nej. Hør da Herrens Svar:

Dg Jesus sagde til ham: „Sandelig siger jeg dig, i Dag skal du være med mig i Paradis, Luk. 23, 43. Der viser Jesus os, at det er end ogsaa grove Syndere, han vil frelse.

Stille, kære Sjæl, vær stille. Jesus er Synderens Ven, ogsaa din; derfor, overgiv dig til Herren, just som du er. Dg er du bedrøvet over din Synd og arbejder paa at komme i Samliv med din Prester, her da et velsignedt Evangelium fra Herrens egen Mund: „Kommer hid til mig, alle, som arbejde og ere besejrede, og jeg vil give eder Hvile Matth. 11, 28.

Men den anden Misvæder. Der er stor Forskel; der var ingen Synsbekendelse eller Ven, men Spot og Vantro. Kære Væjer, bekend din Synd for Herren. Udbred det alt sammen for ham. Ja, men vil han saa ikke straffe mig, og slyde mig fra sig? Nej, det vil han ikke, det har han jo selv sagt, Joh. 6, 37: „Dg den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste hen ud. Thi Menneskenes Søn er ikke kommen at fordærve Menneſkers Sjæle, men at frelse dem Luk. 9, 56.

Altsaa Spørgsmaalet er — vil du? Du vil en Gang sige til dig selv, derom det ikke bliver til Alvor her i Liden. Hvorfor gjorde jeg ikke Alvor af det; nu er det for sildel! Hør, hvad Brorson siger:

„Du kunde du — du kunde, om du vilde, Dg gribe ret Guds rige Naade fat. Nu kan det ske, nu, før det er for sildel.“

Det mærkes alt mod Evighedsens Nat.

Al, hvilken Glæde Jesus fik, Om du begyndte nu, i dette Øjeblik.

„Dg Forhængel i Templet spiltedes midt ad.“ Fat Mod, kære, Væjen ind til Helligdommen er aaben. Du spørger: Hvad skal jeg da gøre? „Omvender eder; thi Himmerriges Rige er kommet nær,“ siger Herren. Det er altsaa der, vi maa begynde Pilgrimsvandringen. Dg saa giver Herren os Kræft og Mod. Vil du saa med? Na, kast dig i Herrens Arme, og du vil blive lykkelig, om end Verden forfølger dig med Spot og Had, og om de, som du nu har til Venner, skulde vende dig ryggen, som alligevel. Herren give dig Naade dertil.

Vil du ej med til Himmelen, Vil kunde sølges ad. Vil Verden dig forhindre, Vnt aldrig til dens Had.

Fat Mod, min Ven, se Jesus Vil favne dig i Dag. Sin Haand han dig nu giver. Kom nu, kom nu i Dag.

Paa Bejen er strø't Torne, Dg Lister kanſke med. Frygt ej, min Ven, se Jesus, Han vil jo sølge med.

Hvad mon der dig kan skade, Naar Herren selv er med? Al Verdens Spot og Plage Ej gøre kan Fortræd.

Dg se da hen til Korset, Ja, til din Sjæle. Han Naade der dig ifænter, Din Jesus, det Guds Lam.

Dg nu til Slut — nu gaar vi, Al, vil du ikke med? Din Herre dig bekræfter, Vefigner dig dertil.

C. S. L a m p, Evan, Minn.

Poul og hans Ven.

Doverlat fra Svoenst af L.L.Varjen. (Ser efter „for Juleferien“).

En raa, uhyggelig Efteraarsaften kom en halvdrukken Stærsliber lørende igennem en jydsk By. Et Stykke fra Bejen saa en spirevondenaard, hvor Manden bankede paa Døren med Ven om at faa en Vif Mad samt om Lov til at ligge i Laden Natten over, thi det regnede strækt.

Gaardens Ejer, Jakob Sørensen, en velstaaende, bredskuldet Bønde, sad omgivet af en Flok lyshaarede, rødindede Børn ved sin Aftensmad, da den inaviede Landstrøjer fremførte sin Van. Han var fra første Aard bestemt paa at sige Nej og vise den ubudne Gæst til Kroen, men først maatte han dog efter ægte jydsk Bøndestik udbyrge ham om, hvorfra han var, hvorfhen han agtede sig ofo.

Imidlertid havde en stor Sund, et kraftigt ungt Dyr, trængt sig ind i Stuen. Først saa den sig sty om og listede sig derpaa hen til Bøndens ældste Dreng, den spyaarige Poul, som holdt en stor Mellemmad i Gaanden. Sunden saa saa mager ud, og Poul var saa velnæret — intet Under derfor, at det ikke varede længe, før det ene Stykke af Manden forsvandt efter det andet under Bordet, raft det forludne Dyr af den medlidende Dreng. Snart gled den lille ned fra Bænken og legede hele Aftenen med det store, jridhaarede, efter Udseendet at dømme vanrægtede Dyr.

Paa denne Maade lagdes Grundten til Venfabet mellem disse to, et Venfæb, som skulde holde længe ud, end nogen af de tilstedeværende denne Aften anede.

Den følgende Morgen fandt man Stærsliberen, som til sidst havde faaet sig et Sovefæd i Laden, liggende død i Hæet, og Sunden, som ikke vilde lade nogen komme sin døde Herre nær, maatte med Hug og Slag jages fra ham. Jakob Sørensen meldte Præsten Dødsfaldet, den ukendte Liggers Lig afhentedes, og tredie Dagen derefter jorredes det.

Det var igen Aften. Bønden, hans Sustru, Børn og Tjenestefolk sad ved Aftensmaaltidet, da Niels, Synbdrengen, traadte ind med Avisen, som han havde hentet paa Kroen. Drengen satte sig ved den nederste Ende af det lange, brunmalede Hverretæsbord, traf Talerkenen med Mælk og Grød hen til sig og søn- tede den i Stille. Først da hans Sult var fultet, begyndte han halv- højt at fortælle, hvor hange han var bleven, da han gik over Kirkegaard- den og der fra Jattigravene tydelig hørtes en høj Stønnen.

„Na, saa dumt du snaffer,“ mente en af Karlene.

„Det er lige saa jandt, som at jeg sidder her,“ forfikkede Drengen. „Da skulde du være gaaet derhen og set efter, hvad det var,“ tog en anden til Orde.

„Nej, det gjorde jeg ikke, om jeg saa fik et Par nye langfastede Støvler,“ raabte Niels og kastede sandtidigt et beklagende Blik paa sine opslidte Træsko.

Karlene lo, og efter nogen Ventning fulgte begge Pigerne deres Eksempl. Jakob Sørensen løftede sit brede, runde Ansigt fra Avisen og sørgte om Aariagen til al den- ne Munterhed.

Pigerne sniste, Karlene traf paa Skuldrene, og den ene svarede haanligt: „Kille Niels har mødt noget forfækkeligt noget.“

„Saa, aa, min Dreng,“ sagde

Husbønden venligt, „hvad er der da haendt dig?“

„Angen Ting, hvorover de andre behøver at gøre sig lystige,“ sagde Niels oprørt, „thi lige saa vist som denne Gaard tilhører jer, hørte jeg paa Kirkegaarden en høj Pust og Stønnen. Jeg mærkede det lige saa tydeligt, som jeg nu hører, hvad jeg selv siger. Det første Øjeblik standfede jeg, men saa sprang jeg af Sted det bedste, jeg kunde.“

„Det skulde du ikke have gjort,“ drillede en af Karlene, „du kunde maatte have faaet fat i et Spøgel- se og faaet det med dig hjem, hvis du var gaaet derhen.“

„Stille, Anders,“ sagde Bønden, „Jeg vilde for Resten andres over, om du i Niels' Sted vilde have været saa stor paa det, som du nu tager Munden fuld.“

„Jo, det kan Husbønd være fik- ker paa,“ svarede Karlene hurtigt. „Men naar saadan en Hare som Niels der springer af Sted for Lyden af sine egne Skridt og desuden hører Bønden lude og de visne Blade rasle, saa —“

„Du maa sige, hvad du vil, An- ders,“ afbrød Niels ham, næsten gradende af Fortvævelse, „men denne Stønnen kom hverken af Bønd eller Blade. Om du vil tror mig, saa gaa selv ud og hør efter.“

En længere Stillehed opstod, som Anders til sidst for sin egen Væres Skyld anaa sig for nødt til at bryde.

„Det var en smal Sag,“ begyndte han, „om — om —“

(Fortættes paa Side 8.)

Cedar Falls, Ia.

Miss Minnie Rasmussen, som i Sommer har været en Tur i Dan- mark, er for en Tid siden kommen tilbage og har nu overtaget sin gamle Plads som Lærerinde i Søn- dagskolen, og vi byder hende velkommen iblandt os igen.

Chr. Juhl jr., som for en Tid siden købte en Farm (251 Acres) Sydøst for Fairbank, har købt de to Bygninger Nord for Hiebers Drug Store paa Main St., hvor- til han i Foraaret agter at flytte sin Forretning, da han har solgt Byg- ningen, han nu benytter til Citizens Savings Bank.

Ja, saa har vi jo nu igen op- levet en Julehøjtid og hørt det glade Julebudskab om, hvorledes vor Prester kom til Jord for at gøre Syndere salige. Vi havde to Juletræfester, for Søndagskolen Fredag den 23. Dec., og for de unge Fredag den 30. Dec., og be- gaar disse Fester afholdtes i vort smukke Lokale i Vælementet under vor nye Kirke. Ligeledes havde vi for første Gang Gudsstjeneste i Vælementet Ntarsdag, og en stor Forjantling lyttede den Dag til vor nye Præst, Past. Prævensens, Ud- mærkede Udlægelse af DagensTæst, hvis Grundtone var denne: „Dg der er ikke noget andet Navn (end Jesus- navnet) givet under Himmelen, ved hvilket vi kunne vende frelse.“

Torsdag den 29. Dec. afholdt Nazareth Menighed sit Naarsmøde og valgte ny Styrelse, som bestaar af Mads Wolff, Niels Andersen, Niels Nielsen, Chr. Kro og Mathias Smith, for de tre første Vedkom- mende var det Gemvalg. Da det samme Dag var Mrs. Prævensens Jødselsdag, opvartede Kvindefore- ningen i den Anledning hele For- samlingen med Kaffe og Kage. Lige- ledes forarede Foreningen Mrs. Prævensen to store Træer samt en Del smukke levende Blomster.

Som bekendtgjort i „Danfæren“ skal vor nye smukke Kirkes Indviel- se finde Sted Søndag den 15. Jan- uar, hvor Gudsstjenesten vil begynde Kl. 9,30 Formiddag; der vil blive Gudsstjeneste om Eftermiddagen samt om Aftenen, og de følgende Dage der efter vil der blive afholdt Missionsmøder. Maatte nu Herren faa Lov til at vefigge disse Møder paa alle Deltagernes Hjerter, saa- ledes at denne smukke Kirke — der menes at være den smukkeste danske Kirke i Amerika — i Sandhed kan siges at være rejst til Guds Navns Ære og Forherligelse.

En hjertelig Antaarskiften til „Danfæren“s Redaktør, Korrespon- denter og Læsere fra

S o b o.

Kristeligt Folkebibliothek.

„Undertegnede foreslaar Redaktionen af Kristeligt Folkebibliothek, hoort forelsbig er udkommet følgende Bøger: Augustin: Vefendelser. Bunyan: En Pilgrims Vandring. Annie Lucas: Vns i Mørket. (En Fortælling fra den fransk-tyſke Krig). Sic. Mejer: Paa Torvet og i Vingarden. (100 Fortællinger fra det virkelige Liv). J. Godet: Bibelſte Studier. Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse. Edw. Eggleſton: J Kampens Bulder. (En Fortælling fra Amerikas Hel- tetid).

Kristeligt Folkebibliothek vil efter Planen udjende dels Samlinger (indeholdende 3 Bøger), dels enkelte Bind — jaaledes at det vil være overkommeligt for enhver at anſaffe sig samtlige Bøger — med det af For- laget en Gang satte Formaal: at udgive Høvedværker og andre anerkendte gode Værker af den kristelige Lit- teratur i Folkeudgaver til den billigt mulige Pris, saa de kan blive hver Mandſ Eje. Jeg skal gøre mit Bedſte for, at alt, hvad der bydes i Kristeligt Folke- bibliothek, virkelig kan er lodig og afgjort ren kriste- lig Litteratur, som kan bidrage til at uddybe og højne det aandelige Liv i vort Land.

Efterhaanden som Foretagendet bliver kendt og ſtattet i videre Kredse, vil Forlaget blive i Stand til at ofre et stadigt solidere og jnukkere Udbyr paa Værkerne. Paa Grund af den gode Modtagelse, 1ste Sam- ling fik, fremkom jaaledes allerede 2den Samling i solidere Indbinding og trykt paa finere og bedre Pa- pir, ligesom ogsaa den sidste Bog „J Kampens Bul- der“ er trykt paa fint, glat Papir og indbundet i Hel- ſhirtsbind.

Jeg beder derfor om at maatte regne Dem blandt Kristeligt Folkebibliothekſ ſatte Venner og at maatte stole paa Deres fremtidige Interesje og Støtte for Sa- gen. De vil ikke blot selv have Glæde og Udbytte af Bøgerne, men tillige den Glæde at være med i Arbej- det for at udbrede Guds Rige gennem det trykte Ord.“

G. M ün ſ t e r, Sognepræst v. St. Lukas Kirke.

Idet vi henviser til ovenſtaaende Meddelelse fra Dr. Pastor G. Münster, som foreslaar Redaktionen af Kristeligt Folkebibliothek, tillader vi os at gøre Dem bekendt med Indholdet af de Bøger som hidtil er ud- komne.

1. Samling.

Annie Lucas: Vns i Mørket. Fortælling fra den fransk-tyſke Krig. . . . Jeg maatte takke Gud for den herlige Skildring af den unge Kvinde, som søgte og fandt ham der er „Hyt fra det Øje“.

Comteſje S. Knuth.

John Bunyan: En Pilgrims Vandring. . . . Denne Bog bliver aldrig gammel; thi alle de som læser den, finder juſt deres Kamp, deres Strid, deres Længsel og Maal afsbildede i den.

G. Hornbeck.

Augustin: Vefendelser. Augustins Vefen- delser hører til de Bøger som aldrig dør . . . Det er Beretningen om en af de største Mænd, der nogen Sin- de har levet paa Jorden — nedskrevet af ham selv.

G. M ün ſ t e r.

Alle ovennævnte 3 jnukt indbundne Bøger, tilſam- men 976 Sider koſter kun \$1.50 + Porto 20 Cents. Enkelte Bind 65 Cents frit tilſendt.

2. Samling.

Nic. Mejer: „Paa Torvet og i Vingaa- den“, 100 kristelige Fortællinger fra det virkelige Liv. I Modſætning til de fleste lignende Samlinger er Pas- tor Nic. Mejers Udvalg af kristelige Fortællinger i Be- ſiddelse af den ypperlige Egenſkab, at deres Virkelighed er uimodſigelig godtgjort. Fortællingerne gør et dybt Indtryk ved deres gribende Indhold og behøver ingen yderligere Anbefaling.

J. Godet: Bibelſte Studier I. Afd Profes- ſor Godet i Reudatel er en af de ædelſte Skikkelſer blandt den evangeliske Kirkes Teologer i vor Tid. Hans lærde, dybtgaaende Værker læses af de teologifk stude- rende over hele Verden. J. Bibelſte Studier, har han frugtbargjort sin omfattende Videns og sine dybe Tan- ker for Menigmand, saa enhver kan forſtaa og sølge ham, og i Guds Ords Vns giver han her, den Naadens Mand han var, sine Læsere klarhed over Guds Riges største Spørgsmaal og Problemer.

Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse. Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse trænger hel- ler ikke til nogen Anbefaling. Den fremjuller Været i Gud saa rent og klart, den rækker med sine dybe Tan- ker og rige aandelige Erfaringer den Dag i Dag som i de juundne Aarhundreder, Tusinder og atter Tusinder en saa mægtig Hjælp til at leve et helligt Liv med Kristus, at intet Under er, at den i dette Øjeblik er en af de mest udbredte Bøger i hele Verden.

\$1.50 + Porto 20 Cents for alle 3 indbundne Bø- ger. Enkelte Bind 65 Cents frit tilſendt

Endvidere er udkommet:

Edw. Eggleſton: J Kampens Bulder. For- tællinger fra Amerikas Vælfæls- og Helteid.

Pris 65 Cents, eller sammen med en af Samlin- gerne kun 50 Cents + Porto 6 Cents.

Jeg tror at kunne love, at ingen, som læser denne Bog, vil komme til at fede sig, man vil vist ikke lægge den til Side mer end højt nødvendigt, for den er læst ud, og jeg tror at kunne love, at man vil prise Gud, naar man har læst om de forunderlige Vælfæls, dens historifk sandfærdige Skildringer beretter om.

(Sj em l a n d s p o ſ t e n.)

Alle ovennævnte Bøger haves nu paa Lager i

Danifh Lutheran Publ. Houſe, Blair, Rebr.